

Св. архиеп. Арсеније I, фреска из манастира Пећка Патријаршија, 13. век.

Месеца октобра, у 28. дан.

Спомен светог оца нашег Арсенија Сремца, архиепископа Србског.*¹ *²

Велики јерарх Српске Цркве и наследник Светога Саве, Арсеније беше родом из Срема.*³ *⁴ Још у младости замонаши се и предаде се искрено свесрдном подвигу ради спасења душе. Но чувши за дивну личност и делатност Светога Саве Арсеније оде к њему у Жичу, где га Сава љубазно прими и уврсти у братство Жичко. Видећи ретке врлине у Арсенију, Сава га ускоро постави за игумана Жичке обитељи. Када Мађари навалише на земље Српске, посла Сава Арсенија на Југ, да тражи за архиепископију неко место склонитије од Жиче. Арсеније изабра Пећ, и ту сагради манастир и цркву Светим Апостолима, која се доцније прозва црква Вазнесења Господња.

Пред свој други полазак за Јерусалим Св. Сава одреди Арсенија себи за наследника на архиепископском престољу (1233. године). А када Сава при повратку умре у Трнову, Арсеније навали на краља Владислава, да пренесе тело Савино у Српску земљу. Арсеније је мудро управљао Српском Црквом тридесет година (до 1263. г.), и упокојио се у Господу 28. октобра 1266. године. На олтарном зиду Пећског храма стоји написано: „Господи Боже наш вонми, посјети и благослови храм сеј ... Помените же и мене грјешнаго Арсенија“. Сахрањен је ту у Пећском храму Светих Апостола. Године 1737, због спаљивања Пећке патријаршије од стране Турака, мошти Светог Арсенија однели су монаси из Пећи и, преко многих других места оне су доспеле у манастир Ждребаоник код Даниловграда, где се и до данас налазе. Године пак 1933, по благослову Српског патријарха и Синода, руски архиепископ Нестор однео је део моштију Св. Арсенија у Пекинг и у Харбин (у Манџурију), кад је тамо основана Православна Црква.

Молитвама Светог Арсенија Српског нека Господ помилује и спасе све нас, сав Српски род, све православне хришћане, и све људе Божје. **А**мин.

¹* Може се читати као Синаксарско житије на своме месту, после 6. Песме канона. (Примедба приређивача)

²* Узето из „Житија светих за месец октобар“ Ј. Поповића, стр. 596-599. (Примедба приређивача)

³* Сремом се у оно време називала, осим данашњег Срема, и Мачва и Посавина.

⁴* По некима се родио у селу Добра код Сланкамена на Дунаву у данашњем Срему, а у новије време неки тврде да је Срем у коме се Св. Арсеније родио био на Косову. (Примедба приређивача)

Празан кивот св. Арсенија Сремца, II архиеп. Србског – црква Св. апостола, Пећска патријаршија.

Кивот са моштима св. Арсенија Сремца, II архиеп. Србског; – манастир Ждребаоник.

Кивот са моштима св. Арсенија Сремца, II архиеп. Србског; и лобања св. мученице Февроније – манастир Ждребаоник.